

PIGE- SPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF INGE BOYE-PETERSEN, FREDERICIA.

Nr. 12

15. December 1921

4. Aarg.

Danske Drenges Boghandel

ved Georg Andersen
Skindergade 40 - København K
Postkonto 1713

Største Lager af dansk og udenlandsk Spejderlitteratur for baade Pige- og Drengespejdere

Nyhed:

Postkort med Spejderlilien pr. Stk. 12 Øre
10 Stk. 1 Kr.

Spejdemarsch, Musik af Carl Olsen, Tekst af Svend Frisk. Pris Kr. 1,50. Solgt i ca. 1000 Eksempl. i Løbet af kort Tid.

Alt forsendes omgaaende og portofrit.

Forlang Katalog.

Cykler afhentes til Opbevaring for Vinteren, **til nedsat Pris.** Cyklerne er brand- og tyveriforsikrede.

A. W. Olsens
Cyklefabrik,
Koldinggade 16, Tlf. Øbro 3299.

Moderne Facon.

Spar Penge!

Køb galocheret Herrefodtøj
13½ Kr.

Skotøjsreparationen.

Korsgade 42.

NB. Rabat til Spejdere.

Nederdele plisséres

Alt i Plissé udføres.

Hulsøm og Knapper slaaes
Hurtig Levering.

Provinsordres ekspederes.

Plisséforretningen „FREM“,
Oehlenschlägersg. 5, Tlf. Vest. 1635 y.

**Elektrisk Skotøjs-
Reparation „Danmark“,**
Danmarksgade 3.

Herre-Saaler og Flikker	Kr. 7,50
Dame do. do.	— 6,00
Børne do. do. ... fra	— 3,00
Herre-Flikker	— 1,75
Dame do.	— 1,25

Garanteret prima Materialer.

Prøv én Gang, og De bliver stadig Kunde.

Møller & Paulsen,
Danmarksgade 3.

H. Halmøe,

Cort Adelsersgade Nr. 8,
København K.

Prima amerikanske Army Duck og Telte

i alle Størrelser

til billigste Priser.

Tlf. Byen 6762.

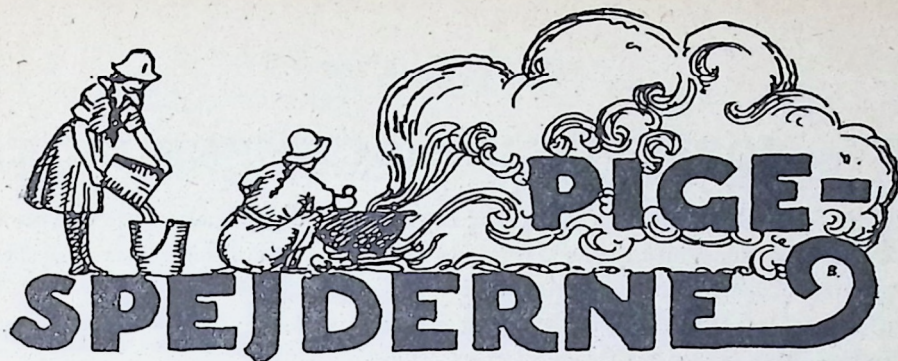
Kaaber, Dragter, Kjoler og Bluser

i stort Udvalg.

Smaa Priser. ————— Smaa Priser.

Kjole-Salonen,

Strandvej 181¹.

PIGE-SPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF INGE BOYE-PETERSEN, FREDERICIA.

Nr. 12

15. December 1921

4. Aarg.

Formanden for Pigespejdernes Bestyrelse, Lehnsgravinde Reventlow sender Pigespejderne følgende Julehilsen:

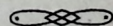
Nu da Julen lige staar
for Døren, vil
jeg gerne sende en
hjertelig Julehilsen
til alle Pigespej-
dere — kendte
og endnu
ukendte.

Dette Aar har
bragt os saa
meget frem i
fælles Arbejde
og Glæde, at jeg
bare vil ønske,
at det maatte gaa
videre i samme Spor
— og, at næste Jul
vil finde os en lille
Smule nærmere endnu ved

det Maal, som vi har
sat os som Spejdere
og som Kvinder.

Idet jeg ønsker
Jer allesammen,
glædelig Jul, er
det ikke fra
mig selv alene,
men fra hele
Bestyrelsen og
Korpsraadet,
som følger Jeres
Arbejde med
den mest leven-
de Interesse og
Glæde.

Lucie Marie Reventlow.

◻ VORE DIVISIONSCHEFER IX. ◻

FRK. KAREN MARGRETHE RASMUSSEN er — sammen med Baroness *Haugwitz* — vor sidst udnævnte Djvisionschef og derfor sikkert ogsaa mindst kendte. Korpset har Krav paa at høre lidt om Københavns Divisions Chef og det erkender Divisionschefen ogsaa, selv om hun egentlig helst saa sig forbigaaet i denne Serie. Saa beskeden er Frk. *Rasmussen*, og vi er sikre paa for evig at blive Uvenner med hende, naar vi nu optrykker hendes Svar paa vort Spørgsmaal om, hvorledes hun blev Spejder. Paa den anden Side finder vi i Brevet noget ret typisk for Frk. *Rasmussens* Karakter, og kan derfor ikke nægte os Fornøjelsen. I sit Brev skriver Divisionschefen altsaa:

I September 1920 kom jeg fra London til Paris. En Aften sad jeg paa mit Hotel, der laa midt i Byens Centrum — i det gladeste, livligste Paris (det var Grand Hotel, Place de l'Opera), og fik Hjemve efter London, og alt, hvad jeg holder af i London, passerede Revy for mig. Tilsidst kom der Motor Girls og — Girl Guides, og pludselig bestemte jeg, at jeg vilde være a Girl Guide selv, naar jeg kort Tid efter rejste tilbage til København. Jeg satte mig sporenstregs til at skrive til det danske Spejderkorps (jeg havde aldrig — saa vidt jeg ved — set en P. S.), og da

jeg nogle Uger senere rejste til Danmark kom jeg i Forbindelse med Souschefen.

— — —

Det var impulsivt handlet og energisk gjort.

At Københavnerne Chef helt igennem er en energisk Spejder, lader hendes videre Uddannelse ingen Tvivl tilbage om. I December 1920 aktiv Spejder blandt de nystiftede „Bessarabere“, saa omgaaende Rekrut, 2. Kl. Spejder, 1. Kl. Spejder, Ridder, og efter en Udenlandsrejse i Maj 1921, Tropsfører nuv. 2. By. Ved Paraden i Førerlejpaa Brahetrolleborg den 7. August d. A. blev Frk. *Rasmussen* udnævnt til Chef for Københavns Division, og dermed er egentlig i store Træk Frk. *Rasmussens* Karriere som Spejder fortalt.

Divisionschefens Maal — for Københavnerspejdernes Vedkommende — er at faa samlet de enkelte Tropper til een fast Division, dog naturligvis saaledes, at hver Trope beholder sit Særpræg, og Midlerne skal nærmest være Foredrag for hele Divisionen, Konkurrencer, Lejre o. s. v. og naar dette Maal engang er naaet, saa agter Frk. *Rasmussen* — ja, hør blot, hvilke forjættende Ord hun selv skriver: „under betryggende Forhold at tage Spejderne ud i Verden og vise dem de ejendommelige og smukke Steder jeg selv kender“.

Divisionschef, Frk. Rasmussen.

Ja, vi kan ikke tyde det anderledes, end at det er Divisionschefens Hensigt at følge Rektor Hartvig Møllers Eksempel og foretage Udenlandsrejser med Spejdere! Thi glæde sig alle Københavnerspejdere!

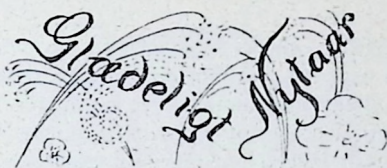
Vi tror at have givet udtømmende Oplysninger om Frk. Rasmussen, naar vi sluttelig meddeler, at hendes Spejdernavn er „Ras“, og civil Stilling Assistent i Finansministeriet — dog nej, som Kuriosum kan vi endelig nævne, at „Ras“ vist er den eneste i Korpset, der har Duelighedstegn som Rytter og Fægter, hvilket vi andre i Parantes bemærket slet ikke kan lade sidde paa os — lad os se, hvem der først snyder Divisionschefen for den Ære at være alene om det.

Frk. Rasmussen kan i denne Maaned fejre 1-Aarsdagen for sin Indtræden i Korpset, og skal vi give Divisionschefen nogle gode Ønsker med ind i det andet Aar, maa det være, at det Sammenhold, som altid har udmærket Københavner-Troppene fremfor Landets øvrige, ikke maa være som en Hindring sat op mod den øverste lokale Leder, men maa give sig et godt Udslag i ærlig Bestræbelse for samlede at naa frem til det Maal, som bør være Spejdernes Løn til deres Divisionschef for hendes Arbejde.

K.

Fra Divisionerne.

Divisionschef Frk. C. Wagner er traadt tilbage som Divisionschef for Midtjyske Division, der indtil videre ledes sammen med sydjyske Division. Frk. Wagner staar stadig som Tropsfører for 2. Aarhus Trop.

Til alle Spejdere i Det danske Pigespejderkorps.

Spejderchefen skriver:

Glædeligt Nytår allesammen! Ikke alene som Spejdere ønsker jeg det for Jer, men som de større eller mindre Mennesker, I er. Gid det Aar, som nu snart begynder, maa blive et godt Aar, — godt for hver enkelt af Jer, godt for jeres Hjem, for vort Korps og vort Land. I ved vel alle, at selv om Krigen jo nu forlængst er ophørt, saa hviler dens sørgelige Følger over os alle. Det er — saadan udtrykker man det — en „daarlig Tid“, vi har nu. Paa alle Leder og Kanter kniber det for de fleste Mennesker, mange, som gerne vil udføre et Arbejde, bringes til at gaa ledige omkring, fordi der intet Arbejde findes til dem. I har alle et Arbejde at udføre — glæd Jer over det og tag fat paa det med Liv og Lyst og vær glade, fordi I ikke hører med til dem, som intet kan faa at bestille. Vi skal have bedre Tider her i vort Land; men vi faar det aldrig, hvis ikke hver eneste en af os tager fat og bestiller alt det, vi kan, og værner sig til at nøjes med færre Fornødenheder i Retning af Luksus, Slik og Fornøjelse. I kan tro, man kan have det dejligt — allerdejlignst maaske, naar man mærker, at man udfører et godt Stykke Arbejde, og naar man ved, at man giver Afkald paa noget til Fordel for andre.

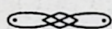
Lad den Beslutning følge Jer ind i det nye Aar — tænk paa det Nytaarsaften, naar I hører Klokkerne ringe det nye Aar ind — at I vil arbejde, arbejde i det nye Aar for jeres Hjem, i jeres Skole, i jeres Korps, hvorsomhelst — men under alle Omstændigheder arbejde, fordi I hver især vil gøre jeres til, at Landet skal gaa

bedre Tider imøde, og dernæst, at I vil vænne Jer til at undvære nogle af de overflødige Ting, som er dyre og unyttige, og søge at spare for ogsaa derigennem at hjælpe til i det store Oprejsningsarbejde, som skal gøres.

Vil I hjælpe mig med dette? Husk paa, vi Spejdere har et stort Ansvar, vi maa ogsaa tage vore Pligter og vort Ansvar op.

Med den hjerteligste Nytaarshilsen til hver eneste Spejder fra

jeres Chef.

Den praktiske Uddannelse i Det danske Pigespejder- korps.

Trompeter (Trompet).

Spejderen skal kunne blæse Spejderkorpsets Signal, samt følg. Signaler: Det hele holdt. — Hold inde. — Fremad. — Løb. — Tilbage. — Samling. — Revielle — Tappenstreg og Honnør.

Vaskespejder (Vadskebrædt).

Spejderen skal kunne vaske, stive og stryge en Bluse og et Forklæde tilfredsstillende, samt vaske Uldtøj.

Vejriagttag (Sol).

Spejderen skal uden Hjælp udarbejde 100 tilfredsstillende Vejriagttagelser. Hver Beretning skal give Oplysning om Dato, Vindens Retning, Himlens Udseende ved Solnedgang, Formodning ang. Vejret den følgende Dag. Eks. Tirsdag d. 24. Januar 1911, Kl. halv fem Eftm. Vinden SV., Luften mild. Mange Skyer i SV. og S. Det bliver rimeligvis Regnvej i Morgen. Næste Dags Morgen afleveres Beretningen til Patruljeføreren, der paategner, hvorledes Vejret blev, men lagttagelsessedlen er gyldig, hvad enten Vejrspaadommen slaar til eller ej, hvis den er ordentligt udført og indeholder, hvad den skal. Patruljeføreren opbevarer Sedlerne til der er 100.

Sedlerne afleveres da til Troppføreren. Denne eksaminerer yderligere Spejderen i følg. 2 Prøver: Hun skal uden Hjælpe-midler kunne finde Vindens Retning tilfredsstillende og kunne forklare et Barometers Inretning.

Zoolog (Bille).

Spejderen skal have samlet og anbragt i en Kasse 40 Insekter med Angivelse af Navn, Findested og Dato.

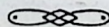
Vandreknapperne.

40 km. Vandreknappen erhverves ved, at Spejderen gaar 40 km. Turen med eventuelle Hvil, maa kun strække sig over 7 Timer. Paa samme Maade erhverves 60 km. Knappen i Løbet af 11 Timer og 80 km. Knappen i 15 Timer. Hvis Prøven skal være gyldig, maa Spejderen enten ledsages af en voksen Fører paa Cykle eller medbringe Kontrolseddel, som skal undertegnes ca. hver 10 km af et voksent Menneske, som paa Sedlen noterer Dato og Klokkeslet. Alle Vandreknapper kan tages med. Udmærkelse, saaledes:

40 km. Knappen paa 6 Timer.

60 " " " 10 "

80 " " " 14 "

I Schwartzwald.

Redaktøren har anmodet mig om at give et lille Livstegn fra mig, jeg gør det med Glæde, for jeg vil sige Eder, mine Tanker gaar ofte til Eder, Spejdere. Hvor jeg end har færdes, siden jeg forlod Danmark, har jeg med brændende Interesse studeret hver eneste Linie i „Pigespejderne“, og jeg var glad hver Gang jeg læste om en ny Troop, og om hvad gamle kendte Troppe foretager sig.

I Grunden ved jeg ikke, hvad jeg skal fortælle Eder om, det, der interesserer os mest. Spejdergerningen, kan jeg desværre intet sige om, da der her i Tyskland ingen Spejdere findes mere siden Krigen. Jeg vil derfor indskrænke mig til at for-

tælle lidt om Naturen og Befolkningen, jeg i Sommer har levet med. Jeg vil føre Eder ned til en af Tysklands natur-skønneste Egne „Schwartzwald“ (De sorte Skove). Navnet er ikke for intet De sorte Skove. Tænk Eder Bjergkæder i det uendelige, bedækkede med endeløse Skove af prægtige hundredaarige Ædelgraner, kun hist og her isprængt lidt Bøg og Eg og ellers de ægte Kastanier. Sorteblaa fortøner disse Bjerge sig, skuer man ud over dem fra en eller anden Højde, en gammel ærværdig Borgruin's Taarnplatform eller fra de uundgaelige moderne Udsigtstaarne. Er det tilfældigvis paa en af Bjergkædens Udløbere, man er oppe, saa har man mod Vest en hel anden Udsigt, til den Side har Blikket et helt andet Billede; er Vejret klart, ser man ud over hele Rhindalen's Ærværdighed helt ud til Vogesernes takkede Kam i Horisonten.

Tager i Eders Landkort over Tyskland, finder i Baden-Baden lidt syd for den gamle Universitetsby Heidelberg. Baden-Baden var allerede kendt i Romertiden for sine helbredende varme Kilder, her findes endnu Rester af Romernes Tværmur. Nu er Baden-Baden ikke, hvad den var i sin Glanstid, midt i forrige Aarhundred, hvor Spielsahlen i Kurhuset som en Monte Carlo tiltrak Alverden, lige fra Berømtheder som Kejser Napoleon d. III og gamle Kaiser Wilhelm nedefter alt som havde Navn og Penge i de Tider, mødtes der. Europas skønneste Kvinder viste sig i deres Ekvipager i Promenade-tiden under den hundredaarige Lichten-thalerallé's Træer, hvor Misteltenen hængte den Dag i Dag i store Klaser og faar en til at tænke paa Gudesagnene. De Tider er længst forsvundne, nu er her kun faa, der kommer til Baden-Baden, mest syge, der som i Oldtiden søger Helbred ved Stedets varme Kilder. Kun omkring Begyndelsen af September liver Byen op, og alt er stopfuld af Mennesker, der kommer fra de store Væddeløb og andre Sportsturneringer.

Gaar man fra Baden-Baden over Bjergene gennem Skoven mod Syd, naar man efter en god Times Gang en lille Landsby, idyllisk beliggende i en Dal, omgivet af sine Vinmarker paa Bjergsiderne. Den hedder Neuweier. Smukkest er det komme dertil ved Solnedgang. Man skal standse et Øjeblik, naar man kommer ud af de mørke Skove, og da se Landsbyen ligge med alle de rygende Skorstene; Røgen lægger et let Slør over de røde Tage. Maaske ringer Kirkeklokkerne lige „Angelus“, Lyden bæres saa stemningsfuldt op mellem Bjergene. Lad Blikket vandre videre ud, hvor den lille Dal for ens Fødder glider ud i den store Rhindals, hvor Floden snor sig som et Sølvbaand, se Solen sende et sidste Glimt paa Strsburg's Kathedral for da at synke i et Hav af Farver bag Vogeserne. Et saadan Syn glemmer man ikke.

Naar man ned til Landsbyen, er det, der først slaar en, de mange Børn. Foran hvert Hus tumler sig en Flok paa mindst 6—8 Stykker, alle raaber de „Guten Tag“ eller det smukke „Greis gote“. Her har hverken Krig eller Revolution kunnet fordærve Menneskenes elskværdige Karakter. Har man boet blot nogle Dage i Landsbyen, er man Ven med alle, unge og gamle, man bliver grundigt udspurgt om man synes om at være der, om man er tilfreds i „Rebstock“, „Trants“ eller „Krone“ eller hvad nu Kroen hedder. Hele Befolkningen er som en stor Familie og bor man der, hører man uværgelig ogsaa med til den.

Interessant er det at se deres stræbsomme Liv. Her hedder det ikke: i Morgen kan vi altid naa at gøre det eller hint. Nej, her, som forresten overalt i Tyskland, er det: „snyt i Næverne og slid i det alt, hvad du kan og lidt til“.

Alle arbejder, store og smaa. Fattige er de, jeg vilde se andet Steds i Verden man vilde nøjes med den Føde, der nydes, Rugbrød i store, tommetykke Humbler, uden andet Paalæg, ingen Smør eller ikke engang Fedt, kun en tynd Skive Pølse

Har Du set Postkortene??

Bestil dem i god Tid!

Middag og Aften Grød eller hjemmelave Macaroni dertil Vand eller Kaffesurrogat. Op Kl. 3 Morgen, saa godt som aldrig Hvil om Dagen, og Slid til 10 Aften. Meget er der at passe udover det almindelige Agerbrug, først og fremmest Vinstokken, og saa Frugthaven; disse staa overalt, hvor gøres kan, i Marken langs Vejene og hver en Strimmel Have. Hver Gren paa Frugttræerne omhyggeligt understøttet af Lægter for at bære Frugten og give den mest Modningsdygtighed.

Koen er Trækdyret, Raad til Hest har ingen, den koster for meget i det dyre Foder. Oppe i Vinmarkerne er det Menneskene, der paa deres Ryg maa slæbe alt op og ned, lige fra Gødning til jeg ved ikke hvad! I Bærtiden maa Børnene afsted til Skovs at samle Blaabær, Hindbær eller Brombær, alt efter Aarstiden, og det er ikke Smaature de smaa Poder ofte maa gøre, baade hele og halve Dage maa de løbe for at samle.

Kun Lørdag Aften hviles der ud over det hele, men først efter at der er gjort pænt rent til Søndag, ja endog Landevejen bliver pudset og fejlet for alle grimme Kokasser, som i Ugens Løb uvægerligt samler sig der. Naar Solen er gaaet ned lyder Sang og Musik over alt. Der syn- ges smukt, mest Mandskor og altid meget melankolske Sange.

Alt Liv og Arbejde kulminerer, naar Vindruerne modnes og skal plukkes. I Aar var Sommeren med sin ofte ulidelige Varme, 36–38° C., og ingen Regn god

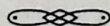
for Druerne. Aldrig i Mands Minde var de saa søde. Morsom er Vinhøsten, det er som en Fest fra Morgen til Aften. Unge og gamle plukke paa Livet løs, det gaar med Sang og Latter. De svære Fade med Druer transporteres hjem, hvor de straks kommes i Persen og den underlige grumsede Masse bliver endelig hældt paa de mandshøje Tønder, der ligger parate paa Rad i de kolde dybe Kældere. Den ny Vin gærer straks. Folk kommer langsvejs fra for at prøve den, en hel Valfart er der til Landsbyens Kroer. Den ny Vin smager nærmest som let musserende Sukkervand, den er slet ikke brusen- de som den færdige Vin.

Skygge og Lys er skarpere fordelt her mellem de sorte Skove og de gyldne Vin- haver end i de flade Lavlande, og Befolk- ningen bærer Præg heraf. Strængt er Bondens Liv, dertil kommer, at i mangt et Blik ses endnu Krigens grulige Op- levelser og de strænge Tider her leves under, hvor alt er næsten ubetalelig dyrt for Fattigfolk. Men Naturens Skønhed og den enestaaende Arbejdsglæde mildner meget og gør Sliddet lettere hos de Men- nesker, der bor mellem Schwartzwälds Bjerge. Man kommer til at holde af dem som gode Venner, som man ogsaa kom- mer til at holde af de sorte Bjerge og de store, stille Skove.

Baden-Baden November 1921.

Eders gamle Chef

Agnete Schack.

Patentnavne.

Trop	Patrulje	Patruljefører	Navn
I. Herning	Vildbjerg		Hjejlen

Til Jul, til Nytaar, *altid* bruger vi kun Korpsets Postkort!

Det danske Pigespejder
Korps.

Det danske Pigespejder
Korps.

Disse Postkort har Korpset lade lave (det er en Spejder, der har tegnet de 3 af dem) og de sælges nu for 5 Øre Stk. Kortene er ikke kolorerede, det kan den enkelte Spejder selv gøre — enten med Pastelfarver eller Vandfarver — men det er ikke nødvendigt, de kan udmærket bruges uden at være malede.

Det danske Pigespejder
Korps.

De faas hos Souschef Frk. Flagstad, Brahe-Trolleborg pr. Korinth, Fyen, og koster 5 Øre pr. Stk., og husk at indsende Porto.

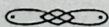
Skal I have Julebaal i Aar?

Det vil jeg raade jer til. Julebaal er noget nær det bedste, man kan opleve. Det foregaar Lillejuleaftens Eftermiddag, naar det er blevet mørkt, eller maaske Dagen før, og der skal helst samles Brænde i Forvejen — meget Brænde med Gran imellem. Stedet, hvor det skal foregaa, skal være saa hyggeligt og lunt som muligt, og det skal være saa langt borte fra Byen, at man kan være helt for sig selv uden Tilskuere. Naar saa Baalet tændes, og Spejderne staar omkring det og synger — først vore egne Sange og de gamle Fædrelandssange og saa Julesalmerne bagefter, saa er det, som synger vi selve Julen ind ved det straalende festlige Baal midt i Vinteraftenens Mørke og Stilhed.

Tænd Julebaal i hver eneste Trop — det er en Oplevelse, som hverken de store eller smaa Spejdere maa gaa glip af.

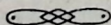
ch.

Hvem kan give Oplysning

om et Signalthorn med rød og hvid Uldsnor tilhørende *Ellen Rømer-Jensen*, Tafelbays Allé 8, Hellerup?

Hornet er glemt i Brahe-Trolleborg-Lejren, men det antages, at det nu opholder sig i København. Enhver Oplysning modtages med Tak af Ejeren.

Fru Gyrithe Lemcke om Pigespejderne.

Vi opsøger Formanden for Dansk Kvindesamfund, *Fru Gyrithe Lemcke*, under en kort Visit i Fredericia og beder Fruen om en Udtalelse til Bladet om Fruens Opfattelse af Spejderbevægelsens Betydning for unge Piger, og *Fru Lemcke* svarer velvilligt: „Jeg ser med stor Sympati paa Spejderbevægelsen, og jeg tror den har sin store Betydning, baade i pædagogisk og social Henseende. Navnlig Drengespejderne har jeg haft Lejlighed til at lære at kende paa nærmere Hold, idet mine egne Drenge er Spejdere; men selv om jeg ikke personligt kender Pigespejderne, har jeg dog med stor Interesse fulgt Bevægelsen ogsaa for deres Vedkommende, og jeg er ikke i Tvivl om, at den er til stor Gavn for den kvindelige Ungdom“.

„Og har Spejderbevægelsen en Fremtid for sig?“

„Absolut, og navnlig, som jeg før sagde, i social Henseende. Der ligger netop der en stor Opgave og venter. Spejderbevægelsen er det Middel, vi trænger til til Udjævnelse af den Forskel, der endnu findes mellem de forskellige Klasser i Samfundet. Og især vil Pigespejderne være i Stand til at tage et Arbejde op der, idet der inden for den kvindelige Ungdom ikke findes nogen Bevægelse, der svarer til Drengenes F. D. F. og andre frivillige Forbund“.

„Og hvad mener *Fru Lemcke* om et Samarbejde mellem Dansk Kvindesamfund og Pigespejder-Korpset?“

„— Et saadant har endnu aldrig været drøftet indenfor Dansk Kvindesamfund, men saadan som Pigespejderbevægelsen i de sidste Aar har udviklet sig, vilde jeg finde det ønskeligt, om et Samarbejde kunde tilvejebringes. Jeg tror, det vil kunde være til gensidig Gavn, idet vort Maal jo i Virkeligheden falder sammen.

Vi har tit svært ved at faa de unge med, det er, som mangler de en vis Forstaaelse og Selvstændighed, men jeg har med stor Glæde lagt Mærke til, at Spejderbevægelsen netop lærer det enkelte Menneske Selvstændighed, og tillige udvikler Ansvarsfølelsen og Selvtillid, idet en enkelt Spejder som Patruljefører jo meget ofte faar Ansvaret for flere af sine Kammerater." Og Fru Lemcke slutter: „Saa vidt jeg kan skønne, gaar Pigespejderbevægelsen som Drengespejderbevægelsen en Fremtid i Møde, og jeg kan kun sige, at jeg med største Interesse følger begge Bevægelser.“

En Mor!

Fortalt af en Spejder.

Sneen pisker mod Ruden. Stormen farer gennem Luften, tudende, klagende. Griber fat i et Stykke Papir, hvirvler det op i Luften, op paa Taget af et Hus. En lille forpjusket, forfrossen Graaspurv bliver ubarmhjertigt vækket af sin Slummer paa Tagrenden, hvor den for et kort Øjeblik har søgt Ly for Stormen. Den ser sig sørgmodigt om, virrer trøstesløst paa Hovedet og flagrer træt videre — — —

Den har det saa ondt om Vinteren, den stakkels lille Graaspurv. Om Sommeren glæder den Menneskene med sin muntre Kvidder; men om Vinteren har ingen en venlig Tanke til den — ingen venlig Haand rækker den Brød, intet Blad kan give den Ly. — — —

Paa den mørke, øde Landevej strider en lille, krumbøjet Skikkelse sig frem. Gammel er hun, hvidhaaret og udslidt. Fattig er hun ogsaa; hendes eneste Beskyttelse mod det onde Vejr er et hullet, tyndslidt Sjal.

Gamle Mor Ane farer skælvende sammen, hver Gang Stormen ubarmhjertigt leger med hendes fattige Klæder, smyger sig ind under Sjalet og hvirvler det op i Luften, og en Kuldegysen gennemsnir hendes magre, udmattede Legeme.

„Aa ja, aa ja“, sukker hun Gang paa Gang, „at nogen skal have det saa ondt, aa ja“. —

I det Fjerne glimter Landsbyens Lys hende imøde, og kort efter har hun naaet den hvidkalkede Landsbykirke.

Hyggeligt straalere Lyset gennem de smaarudede Vinduer, og ud mod hende vælter et Brus af Orgeltoner og Salmesang, som hun staar derude, saa træt og forkommen, holdende sig til Rækværket for at samle lidt Kræfter, til hun skal videre.

Mor Ane føler pludselig en ubetvingelig Lyst til at gaa derind, aa, blot for et Øjeblik sidde inde i den hyggelige, varme Kirke, hvile — lytte til Sangen, blot et Øjeblik. —

Saa tager hun en Beslutning, træder op paa Trappen — aa, hvor træt hun dog er af den lange, møjsommelige Tur — og saa træder hun ind i Kirken.

En dæmpet Stemme naar hende imøde. Det er Præsten, der taler; Menigheden ligger paa Knæ, andagtsfuldt lyttende. — Ogsaa Mor Ane lytter til Præstens Ord. Han taler om den fattige, som er uden Hjem, uden Glæde, uden Hvile. Han lover den fattige Glemsel i Livet hensides, Glæder, rene Glæder sammen med sine Kære.

Gamle Mor Ane lytter, med Hænderne foldede over Brystet. Helt hen i en Krog har hun sat sig, ubemærket af alle; her kan hun høre — her kan hun hvile. Og Hovedet synker efterhaanden dybere og dybere, Øjnene lukker sig. Det første Hvil paa hendes lange Rejse. —

Langt har hun vandret, den gamle Mor Ane, langvejs er hun kommet fra. Vil saa gerne se sin Søn, inden Fængslets Port for stedse lukker sig mellem dem, hendes eneste Barn, hendes egen Jørgen med det gode, kærlige Sind, men saa svage, letsindige Karakter. —

Mor Ane har nu i to Dage uafbrudt gaaet; træt og mødig har hun slæbt sig det sidste Stykke Vej. Om hun blot kunde naa Landsbyen inden Nat; maaske der der var gode Mennesker, som vilde give hende noget Mad, maaske endog huse hende Natten over.

Men Vejen dertil var lang for hendes trætte Fødder. — — —

Mor Ane er slumret ind paa Kirkebænken, og mens Stormen udenfor vildt farer gennem Luften og hvirvler de visne Blade op i en fejende Runddans, mens Sneen flyger og lægger sig i Sprækker og Kroge, drømmer Mor Ane sig langt bort fra Nutiden, hjem til for mange Aar siden, da hun og Søren drog ind i deres Fremtids Hjem. —

Unge og lykkelige var de begge, og Fremtiden laa smilende for dem; Dagene var lutter Glæde. Saa kom Tiden, da Søren mistede sin Husbond og dermed sit Arbejde. I Begyndelsen sled Mor Ane troligt i det for at holde Hjemmet oppe, mens Søren fartede fra Sted til Sted for at faa Arbejde. —

Efterhaanden sløvedes han, begyndte at drikke, og stakkels Ane maatte ene bære den tunge Byrde. Søren sank dybere og dybere, indtil han en Dag blev fundet i Skoven, hvor han ved at falde havde knust Hovedet mod en skarp Sten. —

Ane var dybt fortvivlet, var ved at opgive alt. Men som den tapre lille Kone hun var, hun maatte, aa, hun maatte holde Hjemmet og de tre kære smaa Drengene fri for Fattigdommen. —

En Tid gik. Saa blev den næstældste syg, fik en ondartet Sygdom og døde; den ældste blev smittet, og Mor Ane sad Dag og Nat ved den Lilles Seng og bad om dog at maatte beholde sine to smaa

Drengene. Men den ældste døde ogsaa, og Ane havde kun den yngste, Jørgen, tilbage. —

Fattigdommen stod paa Dørtærsklen. Sygdommen havde krævet hendes faa sammensparede Skillinger, og Ane maatte tage Arbejde ude, lade Drengen passe sig selv den ganske Dag, for stundom til langt ud paa Natten, naar hun kom hjem, træt og anstrængt. —

Det var haarde Tider, og efterhaanden viste Drengen at have arvet Faderens daarlige Karakter. —

Jørgen kom ud at tjene, men var ilde lidt, rapsede, hvor han kunde, og spillede sin lille Løn bort. Som Faderen sank han dybere og dybere, og da Ane en skønne Dag grædende og hændervridende havde bedt ham begynde et nyt og bedre Liv, havde han forladt hende uden at efterlade sig noget Spor. Indtil hun en Dag havde hørt, at han sammen med to andre havde begaaet Indbrud, var grebet paa fersk Gerning og sendt i Fængsel.

Nu havde Jørgens vildt førte Liv hævnet sig; han laa syg og hjælpeløs i Fængslet og vilde inden en Uge havde forladt denne Verden, hvor han kun havde kendt Nød og Fattigdom, og Mor Ane, som det trælsomme Liv og Alderen havde taget stærkt paa, havde faaet Bud og var nu paa Vej til Fængslet.

Fjorten Mil havde hun vandret, slæbt sig frem paa sine trætte Fødder, og hun havde næsten fem igen. Hun havde tigget sig frem, havde her faaet Brød, der faaet Ly for Natten.

— — —

Gamle Mor Ane vaagner af Søvnens ved, at Orglet bruser, sender et Væld af skønne, rene Toner ud i Kirken, Menigheden synger.

Og Mor Ane lytter, aandeløst betaget. En Taare glinser paa hendes rynkede Kind; hun tørrer den bort med en Flig af Sjalet, men flere følger efter, og hun opgiver at tørre dem bort. Men aa, hvor kønt de dog synger, og hvor dejligt Orglet dog spiller. —

Mor Ane synes, hun bliver saa glad og fri, glemmer, at hun er fattig, gammel, forslidt. Hun føler sig som baaret af Englevinger, mens Sangen bliver mere og mere svag, Orglet bruser fjernere og fjernere. Ingen Kulde føler hun mere, ingen Sorg, intet uden en ubeskrivelig Lykke; thi se, der staar hendes Søn, hendes Jørgen, med udstrakte Arme og siger: „Lille Mor, kom. Alt andet er forbi, og nu skal vi have det godt.“ Og hun strækker Armene ud og raaber: „Ja, aa jeg kommer!“

Da Gudstjenesten er forbi, bæres en fattig Kone ud af Døren. Det er gamle Mor Ane. Fri er hun nu for alle Sorger, alt ondt.

Lemmerne er stivnede i Døden; men Hænderne er foldede over Brystet, og et lykkeligt Smil har forklaret hendes Ansigt.

„Landet over“

maa desværre udgaa i dette Numer, men kommer med i næste.

Husk at indsende Styrkeliste, Indmeldelsesblanketter og lignende inden 1. Januar.

Tænk paa Fuglene.

Om Samarbejdet mellem Pigespejderne og Røde Kors.

Fra Korpsraadets Formand, Overlæge, Dr. med. P. Guildal, har vi haft den Glæde at modtage følgende Indlæg:

Redaktionen har anmodet mig om en Udtalelse om ovennævnte Spørgsmaal, og det er mig en Glæde at sige et Par Ord derom, idet jeg anser et godt Samarbejde mellem de to for værende af stor Betydning.

For Forstaaelsens Skyld maa jeg sige et Par Ord om Røde Kors og dets Virksomhed, idet jeg jo ikke her behøver at tale om Pigespejderkorpset, hvis Arbejde jo sikkert er Læserne kendt.

Røde Kors er jo oprindelig begyndt som en Virksomhed, der under Krig hjalp de saarede uden Hensyn til Nationalitet, men foruden denne Opgave har Røde Kors jo f. Eks. under den store Krig paataget sig mange Opgaver, jeg skal blot nævne Korrespondance og Pakkeforsendelse mellem Krigsfanger, Opsøgning af forsvundne, Udveksling af Krigsfanger o. s. v., med andre Ord, Røde Kors har været den eneste eksisterende Forbindelse mellem de krigsførende Nationer.

Men foruden disse militære Opgaver har Røde Kors paataget sig en stor Mængde humane Fredsarbejder, der er forskelligt i de forskellige Lande, idet Røde Kors ikke konkurrerer, hvor andre Institutioner eller Staten har paataget sig Arbejdet. Jeg skal som Eksempel nævne Kampen mod Tuberkulosen, der i mange Lande føres af Røde Kors, hvorimod den her i Danmark føres af Staten i Forening med Nationalforeningen for Tuberkulosens Bekæmpelse. Men fælles for alle Røde Kors' Fredsopgaver er at hjælpe og være beredt, beredt til Hjælp i Krig som i Fred, hvor jo ogsaa store og uventede Ulykker og Epidemier kan indtræde, men ogsaa i de daglige smaa Uheld og Ulykker ønsker Røde Kors at hjælpe. Grundlaget for al denne Hjælp er Uddannelsen af Samariter. Disse uddannes ved Kursus, hvor de lærer Nødhjælp saaledes, at de ikke staar fremmede overfor de almindeligst forekommende Ulykkestilfælde og kan yde Hjælp. Hvis de ønsker yderligere Uddannelse, kan de faa det, saaledes at de under Epidemier kan fungere som Sygeplejersker. Røde Kors' Opgaver varierer stadig, idet det retter sig efter, hvad der for Tiden er mest Trang til, bekendt er saaledes de sidste Aars Arbejde for at skaffe de bedst mulige Transportforhold for Syge, og Arbejdet for at skaffe Hjælp i Tilfælde af, at lignende store Epidemier som de sidste Influenzaepidemier skulde komme igen. Midlerne til Røde Kors' Arbejder kommer dels ved, at et stort Antal Mennesker støtter Sagen ved at være Medlemmer af Foreningen „Danske Røde Kors“, dels ved Bidrag og Indsamlinger.

At et Samarbejde mellem Pigespejderkorpset og Røde Kors er heldigt for begge Parter, er jo næsten selvindlysende, naar man ser, hvor mange Opgaver, der er de samme eller grænser tæt op til hinanden.

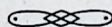
Jeg skal ikke tale om de gode Erfaringer, man har om Samarbejdet mellem Spejderne og Røde Kors i de krigsførende Lande, men blot tænke paa en Epidemi, hvor Røde Kors maaske har organiseret

en stor Skare Sygeplejersker til Hjælp, og hvor Pigespejderne kan hjælpe paa utallige Maader, med at bringe Besked, hente Lægemidler, maaske endog for kortere Tid afløse Sygeplejerskerne o. s. v. Der er ingen Tvivl om, at Røde Kors i saadanne Tilfælde vil have megen Gavn af Samarbejdet; og paa den anden Side har Pigespejderne ogsaa Gavn, idet deres Arbejde bliver mere systematisk og kommer til Gavn paa rette Steder.

At komme ind paa de enkelte Tilfælde af Samarbejde vil føre for langt, men naar blot Viljen dertil og den rette Forstaaelse deraf er til Stede, vil der vise sig mange Lejligheder til Samarbejde, og der vil sikkert komme noget godt ud deraf.

Til Slut skal jeg blot bemærke, at ligesom Røde Kors altid har været glad for Pigespejderkorpsets Hjælp, naar der blev kaldt paa den, vil Røde Kors altid med Glæde være Pigespejderkorpset behjælpelig med Raad og Daad.

Poul Guildai.

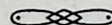

Korpsets Tryksager

faas ved Henvendelse til Souschef Frøken Flagstad, Brahe-Trolleborg pr. Korinth, Fyen,

for:

Love og Bestemmelser i det danske Pigespejderkorps	10 Øre
De praktiske Prøver	10 Øre
Forretningsgang	5 Øre
alt plus Porto.	

Husk at indsende Kontingent for Januar Kvartal inden 5. Januar.

Buchtrups Annonce-Bureau

(Reklame-Bureauet).

Indehaver: Fru C. Wanger.

Søndergade 44, Aarhus.

Telefon 1166 - 1167 - 1168.

Største Annonceekspedition
udenfor København.

Saa vel smaa som store Annoncer
modtages til

Alle **Dag-** **Blade**
 Uge-
 Fag-
 Ill.-

og **Tidsskrifter i Aarhus,**
København, Provinsen og til
Udlandet.

Altid Bladenes originale Liniepriser,
og alt uden nogensomhelst ekstra Udgift
for Annoncøren.

Alle Pigespejdere

lader sig fotografere af

Jespersen & Kyhlensø.

Atelier for Portrætfotografi.

Udefotografering:

Smukke og billige Trops- og
Gruppebilleder,
Billeder af Fester og
Sammenkomster.

Østerbrogade 72 (Trianglen)

Tlf. Øbro 1194 x.

Enhver Spejder

ønsker sig en Sangbog til Jul.

Film.

Spejderchefen vil gerne laane
gode Spejderfilms, hvorefter der
kan laves Lysbilleder.

INDHOLD

Hilsen fra Lehnsgrevinde Reventlow. — Vore Divisionschefer IX. — Fra Divisionerne. — Til alle Spejdere i Det danske Pigespejderkorps. — Den praktiske Uddannelse i Det danske Pigespejderkorps. — I Schwartzwald. — Patentnavne. — Postkortene. — Skal I have Julebaal i Aar? — Hvem kan give Oplysning? — Fru Gyrithe Lemcke om Pigespejderne. — En Mor. — Landet over. — Om Samarbejde mellem Pigespejderne og Røde Kors. — Korpsets Tryksager.

Aggerbecks
JRIS-SÆBES

milde, flødelignende Skum er særlig
velegnet til at rense Porerne, stimulere Hud-
virksomheden, gøre Huden smuk og smidig,
Teinten klar og ren, Hals og Hænder
hvide og bløde.